

§ 3.

Bestemmelserne i denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Forsikring i Medfør af Ulykkesforsikringslovens §§ 55, 58, 59 og 74.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1941 og gælder for Tiden indtil 31. Marts 1942.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved Lov Nr. 136 af 30. Marts 1940 om ændret Beregning af Dagpenge i Henhold til Ulykkesforsikringsloven blev Maksimumsbeløbet ved Beregningen af Dagpenge, der udbetales i Anledning af Ulykkestilfælde, som maatte indtræde efter Lovens Ikrafttræden, forhøjet fra 4 Kr. 75 Øre til 5 Kr. 50 Øre, hvorhos det blev fastsat, at der til Dagpenge, der var lavere end 5 Kr. 50 Øre, skulde ydes et midlertidigt Tillæg paa 15 pCt. af Dagpengenes Beløb, dog at Dagpenge med Tillæg ikke kunde overstige 5 Kr. 50 Øre. Til Dagpenge, der udbetaltes i Anledning af Ulykkestilfælde, indtrufne før Lovens Ikrafttræden, skulde der derhos ydes et midlertidigt Tillæg paa 15 pCt. af Dagpengenes Beløb.

Den nævnte Forhøjelse af Maksimumsbeløbet med ca. 15 pCt. til 5 Kr. 50 Øre svarede til den siden Krigens Udbrud stedfundne Prisstigning. Tillægget paa 15 pCt. til de Dagpenge, der var under Maksimum, blev ydet under Hensyn til, at den i Ulykkesforsikringsloven fastsatte Beregningsmaade, hvorefter Dagpengene kun udgør $\frac{3}{5}$ af Lønnen, virker særlig haardt for de smaa Lønninger, saaledes at Dagpengehjælpen her ofte bliver utilstrækkelig, at visse lavere Lønninger enten ikke var steget eller i hvert Fald var steget mindre, end hvad der svarede til den indtrufne Prisstigning, og endelig til, at Dagpengene fastsættes paa Grundlag af Lønniveauet umiddelbart før Ulykkestilfældet, og at Dagpengene derfor — i Tilfælde, hvor Udbetalingen fortsættes forholdsvis længe efter Ulykkestilfældets Indtræden — i en Tid med stigende Priser bliver lavere end egentlig forudsat.

Loven af 30. Marts 1940 udløber den 31. Marts 1941. Da der i det siden Lovens Ikrafttræden forløbne Aar har fundet en yderligere Prisstigning Sted paa ca. 28 pCt.,

taler de Forhold, der førte til Forhøjelsen af Dagpengene ved Loven af 30. Marts 1940 — og da navnlig den Omstændighed, at Lønningerne nu i det hele er steget mindre end Priserne —, for en yderligere Forhøjelse af disse Ydelser. Man foreslaar derfor til delvis Dækning af denne Prisstigning en Forhøjelse paa yderligere 15 pCt. af de oprindelige Dagpengebeløb, saaledes at Dagpengene herefter forhøjes med i alt 30 pCt. i Forhold til de Dagpengebeløb, der blev udbetalt før 1. April 1940. Herved stiger Maksimumsbeløbet fra 4 Kr. 75 Øre før 1. April 1940 og 5 Kr. 50 Øre i Aaret 1940—41 til 6 Kr. 25 Øre i Aaret 1941—42.

Merudgiften ved Forhøjelsen af Dagpengene efter § 1 maa, ligesom det var Tilfældet med den tilsvarende Udgift efter Loven af 30. Marts 1940, bæres af Arbejdsgiverne i Form af en forøget Præmie for den Forsikring, som det ifølge Ulykkesforsikringsloven paahviler dem at tegne i et anerkendt Forsikringsselskab.

Selskabernes Merudgift som Følge af de foreslaaede Forhøjelse af Dagpengeydelserne anslaaes til ca. 370 000 Kr. i Aaret 1941—42. For de af Staten beskæftigede Arbejdere anslaaes Merudgiften til ca. 8 000 Kr. Forhøjelsen af Præmierne vil endvidere for Statskassens Vedkommende medføre en mindre Stigning i det i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 75 ydede Statstilskud til mindre bemidledes Forsikringer.

Til § 2.

Udgiften ved en Forhøjelse af Dagpenge i Anledning af Ulykkestilfælde, der er indtruffet før Lovens Ikrafttræden, kan — ligesom det var Tilfældet ved Loven af 30. Marts 1940 — ikke paalægges Selskaberne, da Præmien har været fastsat uden Hensyn til den forøgede Risiko, som Loven medfører. For saa vidt angaar Dagpenge ved-